

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

Câu chuyện sau đây đßc vißt ra đß tßng nißm hßn 130 đßng bào trên “ghe ông C” trên đßng vßt bị nßm tìm tß do đß bị Vißt cßng tàn sát dã man vào tháng Tß năm 1979 đß o Trßng Sa, và cũng đß gßi đßn các con yêu quý cßa ba: Chí Dũng, Đông Nghi, Tì Tì.

* Trßc khi vào chuyện:

Thời gian gßn đây, đß lußn đßng bào trong và ngoài nßc vô cùng phßn nß trßc ngußn tin Trung cßng đß xß súng bßn vào nguß dân Vißt Nam đßng sẵn bßt hßi sßn chung quanh khu vßc đß o Trßng Sa thußc lãnh hßi Vißt Nam, gây thißt hßi vß nhân mßng cũng nhß tài sßn cho nguß dân Vißt Nam, Đây không phßi là lßn thß nhßt Trung cßng xß súng bßn vào nguß dân Vißt Nam. Cách đây vài năm, Trung cßng cũng đß xß súng bßn vào nguß thuyßn Vißt Nam khißn cho 8 nguß i bß chßt và nhißu khác bß thßng, sau đß Trung cßng còn ngang nhiên bßt giam nhißu nguß thuyßn và nguß dân Vißt Nam mßt cách trái phép vô cùng ngang ngußc, bßt chßp công pháp qußc tß vß lußt hàng hßi. Đây là hai vß đßn hình nhßt mà đß lußn qußc tß có đßa tin và đß cßp đßn. Dĩ nhiên, là còn có nhißu vß khác đß xß ra nhßng không có nguß i bißt đßn. Đißu đáng đß nói là: nhà cßm quyßn Vißt cßng đß không có lßy mßt hành đßng đáng kß nào đßc xem là đß bß o vß công dân cßa mình trßc các hành đßng man rß cßa Trung cßng. Thái đß nhu nhßc và bßt lßc cßa Vißt cßng trßc vißc Trung cßng bßn gißt bßa bãi dân lành đß bị đßng bào nguyßn rßa.

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguy&n Nhân Ch&ng
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

Nh&ng đâu có ai bi&t đ& c m&t câu chuy&n đã x&y ra cách đây 28 năm v& tr& c, cũng t&i qu&n đ&o Tr&ng Sa này. M&t cu&c tàn sát man r& khác đã đi&n ra, máu đào loang th&m c& m&t vùng bi&n, xác ng& i trôi v&t v&ng làm m&i cho muôn loài cá. Cu&c th&m sát man r& này đã đi&n ra do chính b& đ&i Vi&t c&ng, l&c l&ng trú đóng trên đ&o Tr&ng Sa ra tay th&c hi&n. Và..... n&n nhân là h&n 130 đ&ng bào v&t bi&n tìm t& do trên m&t con thuy&n xu&t phát t& thành ph& Nha Trang. Trung c&ng là gi&ng dân ngo&i ch&ng luôn luôn có ý đ& xâm chi&m Vi&t Nam t& hàng ngàn năm nay. Trung c&ng b&n gi&t ng& dân Vi&t Nam cũng do b&n ch&t xâm l&ng, đ&ng th&i mu&n ch&ng t& th& n&c l&n c&a mình đ&i v&i Vi&t Nam. Th& nh&ng, b& đ&i Vi&t c&ng x& súng hàng loạt b&n th&ng vào chính nh&ng ng& i cùng m&t dòng máu, cùng m&t màu da, cùng m&t ngôn ng&, mà h& g&i là đ&ng bào, ch& vì nh&ng đ&ng bào này đã b&n c& ra đi vì không ch&p nh&n m&t ch& đ& c tài c&ng s&n. Hành đ&ng này c&a b& đ&i Vi&t c&ng đã v&t qua m&c t&ng t&ng bình th&ng c&a con ng& i. Hành vi t&i ác này c&a chúng nó, ngày nay đã đ& c đ&ng c&ng s&n xóa b& đ& tr& thành quá kh&, và nh&ng ng& i s&ng sót trên con tàu oan nghi&t đó tr& thành nh&ng khúc ru&t xa ngàn đ&m theo ch& tr&ng c&a đ&ng, cho dù nh&ng ng& i này không và s& không bao gi& quên đ& c cái đêm kinh hoàng c&a tháng 4 năm 1979 c&a 28 năm v& tr& c.

B& máy tuyên truy&n c&a đ&ng Vc gi& đây đang cùng v&i nh&ng cá nhân, đ&ng phái đón gió tr& c& đang cùng nhau đi&n xu&t k&ch b&n “xóa b& h&n thù, h&ng t&i t&ng lai” Ng& i sĩ quan b& đ&i c&ng s&n, ng& i đã tr& c ti&p ra l&nh th&ng tay tàn sát đ&ng bào vô t&i trên đ&o Tr&ng Sa 28 năm v& tr& c, n&u còn s&ng, có l& gi& đây đã bi&n thành m&t tay t& b&n đ& giàu sang, và đang ng& i v& trí &y viên Trung &ng đ&ng c&ng s&n Vi&t Nam.

Tác gi& câu chuy&n này xin đ& c vi&t ra đây câu chuy&n c&a 28 năm v& tr& c, nh& m&t nén h&ng lòng th&p mu&n đ& t&ng nh& đ&n h&n 130 đ&ng bào trên “ghe ông C” nh&ng ng& i b&n đ&ng hành c&a tác gi& đã b&t h&nh g&c ngã tr& c nh&ng h&ng súng oan nghi&t c&a nh&ng tên Vi&t c&ng cu&ng sát. Nh&ng ng& i còn may m&n s&ng sót sau cu&c th&m sát trên, n&u có đ&p đ& c đ& c nh&ng dòng ch& này xin hãy cùng nhau dành m&t phút đ& c u nguy&n cho nh&ng b&n đ&ng hành x&u s& c&a chúng ta. Nh&ng k& theo c&ng s&n là nh&ng k& cu&ng tín, cu&ng sát. Cho nên chúng m&i x& súng b&n nh&ng ng& i ch&y đi, dù là đàn bà hay con tr&, trong tay không t& c s&t. Dù chúng đ&i tên, thay áo b& đ&i, v&t nón c&i, b& dép râu....

Nguy&n Nhân Ch&ng.

Chúa &i c&u con v&i !

Ti&ng th&at đầu th&ng, h&ai h&ng c&a ng&i ph& n& m sát c&nh t&oi, c&ng lúc v&i m&t dòng n&c c&m v&ng v&o m&t đ& khi&n cho t&oi ph&i l&y tay vu&t m&t mình và b&ng hoàng nh&n ra toàn là máu, máu nóng đ& p v&o m&t t&oi t&ng&i ph& n& bên c&nh. T&oi ng&ng cao đ&u lên m&t chút đ& nhìn sang bên c&nh, ng&i ph& n& đ&ng o&n o&i v&i v&t th&ng m&t bên đ&oi v& toác do đ&n xuyên phá, máu tu&n x&i x&. T&oi xót xa nhìn ng&i ph& n& đ&ng l&n l&n vì đau đ&n, nh&ng cũng đành b&t l&c không c&u giúp gì đ&c, vì ngay b&n thân t&oi cũng đ&ng n&m b&p d& xu&ng s&n tàu đ& tránh đ&n.

Đ&n v&n ti&p t&c n&, ti&ng r&n xi&t, la hét, kêu gào, c&a nh&ng ng&i b& trúng đ&n quy&n v&o nhau t&o thành m&t th& âm thanh h&n lo&n đ&n r&n ng&i, âm thanh gi&a biên gi&i c&a s& s&ng và cái ch&t ch& đi&n ra trong m&t cái nháy m&t, m&i còn nghe r&n la đó.... m&t lo&t đ&n ti&p theo đ& ghim ch&t v&o thân ng&i, l&p t&c ti&ng r&n la im b&t, m&t con ng&i đ& v&nh vi&n ra đi, nh&ng ng&i khác ti&p t&c r&n la, ch& đ&i lo&t đ&n ti&p theo c&p l&y m&ng s&ng c&a mình. T&oi t&nh th&m, mu&n s&ng còn ph&i r&i b& con tàu ngay l&p t&c. T&oi vùng d&y, và nh&n ra con tàu đ&ng chìm đ&n t& phía sau c&a thân tàu, phía tr&c c&a con tàu đ& b& đ&n pháo b&n g&y, đ&ng ch&ng lên tr&i. Tr&c m&t t&oi, chung quanh t&oi, máu th&t v&ng tung t&e, th&ng ng&i n&m la li&t, m&t c&nh t&ng h&ai h&ng mà t&oi ch&a t&ng ch&ng ki&n. Th&n kinh t&oi tê c&ng vì s& h&ai khi&n t&oi mu&n kh&y xu&ng, nh&ng b&n n&ng s&ng còn c&a con ng&i trong t&oi b&ng s&ng d&y, t&oi lao mình ra kh&i con tàu phóng xu&ng bi&n v&a lúc m&t c&n sóng bi&n ch&p t&i cu&n t&oi r&i xa con tàu. Th&t là may m&n, t&oi v&a r&i xa con tàu thì đ&ng nh& cùng m&t lúc, m&t trái đ&n pháo kích r&t chính xác ngay gi&a con tàu khi&n con tàu g&y đ&oi và chìm xu&ng bi&n, mang theo toàn b& s&ng&i có m&t trên tàu lên t&i trên 130 ng&i.

Trên m&t bi&n bây gi& đ& không còn th&y bóng dáng con tàu đâu n&a, thay v&o đó là nh&ng v&t đ&ng b& nát c&a con tàu, nh&ng t&m v&n b& n&i trôi l&nh b&nh trên sóng n&c. Xác ng&i ch&t ! xác ng&i ch&t trôi n&i quanh t&oi, ph& n&, đ&n ông, con n&t, già có, tr& có. T&t c&, không m&t ai còn đ&c toàn v&n thân th&, không m&t ai còn s&ng c& Có l& t&oi là ng&i s&ng sót duy nh&t còn l&i c&a con tàu, ngoài t&oi ra thì ch& còn l&i toàn r&t là xác c&a ng&i ch&t. Máu, là máu, t&ng v&t loang dài ch&y ra t& v&t th&ng c&a nh&ng xác ch&t, theo dòng n&c trôi quanh t&oi. Th&y tri&u đ&ng lên, t&oi r&ng mình nghĩ đ&n đ&n cá m&p đ&oi đ&ng l&n qu&n quanh đây ch& th&y tri&u lên cao s& theo mùi máu mà kéo đ&n, thì cho dù t&oi có còn s&ng thì v&n ph&i làm m&i cho đ&n cá m&p nh& nh&ng xác ch&t kia mà thôi! T&oi v&n tay c& g&ng ch&p l&y m&t m&nh v&n đ& bám v&o, t&oi bám ch&t v&o m&nh v&n, nh&m m&t l&i c&u nguy&n, đ&n mình ch& ch&t, và trong cái kho&nh kh&c tuy&t v&ng đó t&oi đ& nghĩ đ&n gia đ&nh, nghĩ đ&n nh&ng ng&i thân th&ng ru&t th&t, đ& không bi&t đ&c r&ng t&oi đ& b& th&ng gi&a bi&n c& và làm m&i cho cá m&p. V&nh bi&t t&t c&

* Câu chuy&n b&t đ&u: Chu&n b& ra đi tìm t& do, dân ch&, h&nh phúc, &m no

3 giờ sáng thành phố Nha Trang vẫn còn chìm trong giấc ngủ, hàng trăm chiếc thuyền bên đ&ng Nguy&n Thái Hòa tỏa ánh sáng mờ mờ, soi bóng tôi trên đ&ng. Vai mang cái phao (lo&i ru&t xe h&i đ&c b&m căng lên) giờ làm dân đi tìm biển sớm (đ&i v&i ng&i dân Nha Trang thì việc có ng&i đi tìm biển vào lúc 3- 4 giờ sáng là chuyện thường) tôi r&o b&c th&t nhanh h&ng v& phía biển cho kịp giờ h&n. Xu&ng tới bãi cát, tôi đ&a mắt nhìn quanh dò xét đ&a th&, bãi biển vắng lặng không một bóng người, tôi yên tâm cởi áo ra ch& m&c chiếc quần cũ, giờ v& làm vài đ&ng tác th& đ&c tr&c khi b&c xu&ng n&c. T& xa, v& phía biển có ánh sáng mù mờ tỏa ra từ chiếc thuyền câu đang tiến vào bờ, tôi li& đ&o mắt nhìn quanh kiểm soát lần cuối và tr&c khi rời bãi cát. B&c xu&ng n&c, tôi nhào người bơi nhanh v& h&ng chiếc thuyền câu, tr& li& đúng một mã, một bàn tay v&n ra kéo tôi lên chiếc thuyền. Thuyền li&t nh& trên mặt biển h&ng v& “Hòn Tre” cá nhân tôi thì ph&i n&m sát xu&ng khoang thuyền không đ&c ng&i d&y cho đ&n khi tôi ch& n&p ngoài đ&o Hòn Tre.

Hòn Tre là một hòn đảo lớn, nằm cách bờ biển và h&i cũ ng Nha Trang khoảng chừng 6 cây số, có dân trên đảo này rất ít chỉ chừng vài chục gia đình, hầu hết đều sinh sống bằng nghề chài lưới. Nơi đây cũng là nơi trú ẩn của các tàu thuyền và người dân mỗi khi gặp gió bão. Con thuyền ch&y đ&c ch&ng h&n tiến đ&ng h& thì tôi mới có đ&ng n&m khu&t sâu vào phía trong trên đ&o Hòn Tre, rất khó mà tìm thấy nếu không quen thuộc đ&c đ&a hình nơi đây. Từ phía ngoài nhìn vào, tôi chỉ nhìn thấy một màu tối đen, bóng ánh sáng của cái đèn (pin) do người ng&i tr&c mũi soi sáng, chiếc thuyền câu tiến li&t nh& vào đ&ng. Tôi đ&c b& xu&ng đây đ& n& tr&n ch& đ&n s& ra “tàu l&n”. Một tập 5 người đàn ông ch&y ra đón tôi, ai n&y đều tr&n nh& nh&ng, không một chút gì trên người (sau này thì tôi cũng hiểu vì không khí trong đ&ng rất oi bức khó chịu) họ là những người đã đ&n tr&c tôi từ đêm hôm trước, cũng đều ch& đ& ra tàu l&n. Trời đã sáng rồi, những tia phía bên trong đ&ng, chúng tôi nhìn ra bên ngoài cũng chỉ nhìn thấy đ&c một v&t ánh sáng rất mờ, yếu ớt chiếu vào trong đ&ng. Lúc này trong đ&ng chúng tôi cũng đã li& m& nhìn thấy đ&c nhau, thật là một cảnh tượng kỳ lạ ng& đ&ng có một không hai mà trong cuộc đời của tôi đã đ&c tận mắt nhìn thấy, 5 ông Adam của tôi kỳ h&ng hoang, ăn lông ở lỗ, trên người không một mảnh vải che thân, đang đ&ng giữa một th&ch đ&ng thiên nhiên thì thảo to nh& v&i nhau, vì có sóng bên ngoài nghe đ&c. Những th&t ra thì có hét to lên cũng chừng có ai ng&i ta nghe thấy. Không khí trong đ&ng đã bắt đầu oi bức dần lên, tôi cũng ph&i li&t bỏ cái quần cũ mang trên người để trở thành người tiến sớm như những người khác.

Qua câu chuyện, tôi đ&c biết nơi đây là nơi cất giấu vũ khí máy dùng cho thuyền vượt biển, mỗi ngày một ít sẽ đưa lên trên đ&c tăng dần lên theo thời gian, và đây là giai đoạn chốt cho nên 5 người họ đã li& luôn trong th&ch đ&ng, ch& tôi nay thì sẽ chuy&n sang tàu l&n. Tôi đ&c chia cho một ít cơm và muối mè đã đ&c v&t c&c li& v&i nhau để đối ch& đ&n ra tàu l&n, nằm ng& l&ng trên mặt đá l&m ch&m, tôi liên tục đ&n chuy&n vượt biển đêm nay và cầu nguyện trên cho mọi việc đ&c thông suốt, nghĩ đ&n gia đình, nghĩ đ&n tương lai không biết rồi sẽ đi về đâu, tôi biết họ rất d&. Đêm đó, ánh đèn pin tỏa ra đ&ng chiếu ánh sáng vào, cùng với tiếng người nói chuyện với nhau. Rõ ràng là không phải những người trong ban chấp hành, mọi người nín thở ch& đ&i, mọi người đều n&m ép sát mình xuống mặt đá, không dám cử đ&ng một nh, cũng may là từ phía ngoài nhìn vào thì chỉ thấy một màu tối đen, nên chúng tôi đã không

b phát giác.

Th&i gian ch& đ&i t&ng ch&ng nh& vô t&n, sau cùng thì nhóm ng&đ&i đó cũng b& đi, chúng tôi th& ra nh& nhóm. M&t anh trong nhóm chúng tôi cho bi&t, đó là nh&ng ng&đ&i đi “soi m&c” ban đêm và anh đoán ch&c r&ng h& ch& vô tình đi l&c vào đây mà thôi. Vào kho&ng gi&a đêm thì chi&c thuy&n câu liên l&c đã tr& l&i thông báo cho bi&t là: t&i nay không th& kh&i hành đ&c vì có s& tr&c tr&c do lý do an ninh. M&i ng&đ&i l& v& th&t v&ng, nh&ng cũng đành ph&i nh&n l&y ph&n l&ng th&c cho ngày mai và ti&p t&c ch& đ&i. Th&i gian ch& đ&i trong th&ch đ&ng đ&ng nh& dài vô t&n, chúng tôi ch& có vi&c ăn xong r&i n&m h&c đi l&i cho giãn gân c&t, trò chuy&n thì h&n ch& t&i đa vì lo s& b& phát giác. M&t ngày m&t đêm đã trôi qua, m&i ng&đ&i nôn nóng ch& tin t& con thuy&n liên l&c, bóng đêm l&i ph& đ&y bên ngoài c&a đ&ng, con thuy&n liên l&c đã tr& l&i và ti&p t&c báo tin bu&n v&n ch&a th& kh&i hành đ&c, chúng tôi nóng ru&t th&y rõ, ng&đ&i đ&a tin thì ch& làm nhi&m v& đ&a tin và chuy&n l&ng th&c cho chúng tôi xong thì rút lui. Đêm th& ba, bóng con thuy&n đ&a tin đã tr& l&i, l&n này có v& h&i h& h&n hai đêm tr&c, theo sau nó là ba chi&c thuy&n câu khác n&i đuôi nhau ti&n vào th&ch đ&ng, tôi đoán là gi& kh&i hành đã t&i. Qu& đúng nh& tôi đ& đoán, chúng tôi đ&c l&nh “b&c” toàn b& s& đ&u ch&y máy lên b&n chi&c thuy&n câu cùng v&i m&i ng&đ&i r&i th&ch đ&ng ra tàu l&n. Giây phút quan tr&ng đã đ&n, chúng tôi l&n l&ng t& chuy&n h&t s& đ&u lên thuy&n, còn chúng tôi thì n&m sát xu&ng thuy&n bên trên đ&c ph& m&t t&m nylon đ& che kín. B&n chi&c thuy&n câu theo hàng đ&c l&ng l& r&i th&ch đ&ng h&ng v& tàu l&n. Kho&ng n&a gi& sau, chúng tôi đã c&p đ&c sát tàu l&n đang b& neo ch& chúng tôi.

“Tàu l&n” là m&t chi&c ghe đi bi&n c&a ng& dân, dài kho&ng 15 th&c, r&ng ch&ng 3 th&c, mà dân trong ngh& đi bi&n g&i là “3 l&c đ&u b&c”, đ&u đ&c chuy&n c&p t&c và nhanh chóng lên tàu l&n, chúng tôi cũng đã l&n l&ng leo lên tàu l&n. Tàu nh& neo, ch&y v&n t&c bình th&ng nh& là m&t chi&c tàu đánh cá bình th&ng khác đang ho&t đ&ng quanh đó. Tôi leo lên mũi tàu tìm ch&ng&i, tôi đã gi&t mình kinh ng&c khi nhìn th&y toàn b& s& ng&đ&i có m&t trên tàu. Đông quá! Ch& nào cũng có ng&đ&i ng&i chen chúc, nh&ng r&i tôi cũng không l&y làm quan tâm cho l&m, mi&n sao con tàu c& ti&p t&c h&ng mũi ra kh&i h&ng v& Philippines. “Tháng ba bà già đi bi&n” câu thành ng& c&a nh&ng ng&đ&i hành ngh& đánh cá, r&t đúng trong tr&ng h&p c&a chuy&n v&t bi&n đêm nay. M&t bi&n ph&ng nh& g&ng, b&u tr&i trong v&t v&i muôn vì sao l&p lánh. Sau khi đã b& xa khu v&c đánh cá trong vùng, con tàu m& h&t t&c l&c h&ng mũi ra kh&i. M&t tr&i đã ló đ&ng t& phía chân tr&i, tr&i đã đ&n sáng t&, t& trên mũi tàu tôi có đ&p quan sát rõ h&n toàn b& khung c&nh trên tàu, đ&iu kh&ng khi&p đ&p vào m&t tôi đ&u tiên là m&t n&c bi&n ch& cách b& tàu có ch&ng non 1 th&c, ch&ng t& con tàu đang b& kh&m vì ch& quá n&ng, con tàu nh& đang o&n mình tr&n t&i phía tr&c v&i s&c n&ng v&t quá m&c cho phép.

Trên khoang tàu la li&t là ng&đ&i, tr&c mũi, sau khoang, ch& nào cũng có ng&đ&i. N&ng đã lên cao, tuy m&i sáng s&m nh&ng n&ng gi&a đ&i đ&ng đã mang l&i cái nóng khó ch&u trong ng&đ&i r&i, vài ng&đ&i đã c&i áo ra cũng nh& t&n đ&ng h&t t&t c& nh&ng gì kh& dĩ có th& che n&ng đ&c đ& tránh cái n&ng đã b&t đ&u gay g&t. Ch& duy nh&t có th& tránh n&ng đ&c là cabin tàu đã

đä dành riêng cho gia đäng chä tàu, các hä mä bình thäng dùng đä làm nä i chä a cá sau khi thu hoä chä đä c, đã đä c gä bä c nä p hä m đi dùng làm nä i tránh nä ng, nhä ng có lä đä i hä m tàu không khí quá ngä t ngä t oi bä c nên cä chä c chä c lä i có ngä i trä i lên đä hä ng lä y khoä ng không khí trä ng trä i trên tàu, có ngä i leo lên khä i miä ng hä m thì cũng có ngä i lä i chui xuä ng đä i hä m tàu, cái quy trình “cä c cä” này cä thä mà tiä p đä n trong suä t cuä c di hành. Vài tiä ng khóc cä a trä em đã nä i lên vì khát nä c, chä tàu ra lä nh cung cä p nä c uä ng cho mä i ngä i, ngä i lä n thì đä c ba nä p “bi đäng”, con nít đä c gä p đôi trong ngày đä u tiên, cä cách khoä ng chä ng 1 giä đä ng hä thì lä i cä p tiä p cho con nít, ngä i lä n thì phä i chä u nhä n lâu hä n. Vì ngä i trên mui cabin nên tôi đã nói chuyä n đä c vä i gia đäng chä tàu, theo nhä hä cho biä t thì chuyä n đi đã bä gä p khó khăn do đä a đä m bä tiä t lä ra bên ngoài bä i nhä ng ngä i chung vàng cho chuyä n đi, do đó thân nhân cä a nhä ng ngä i này đã “canh me” rä t sát chuyä n đi. Đó cũng là lý do khiä n chúng tôi phä i chä đä i trong thä ch đä ng hä t hai ngày đêm, đêm thä ba chä tàu quyä t đä nh phä i ra đi bä ng mä i giá trä c khi viä c đä bä. Tàu cä p sát bä biä n nä i “kho gä o” đä bä c ngä i, sä ngä i đä trä chính thä c là gä n 60 ngä i. Không ngä, khi tàu cä p vào bä thì ngä i lä mä i ngä ngách túa ra leo lên tàu, và vì không muä n bä lä nên chä tàu đành phä i chä hä t sä khách không có trong danh sách, sau khi kiä m soát lä i thì đä c biä t là con sä ngä i đã lên đä n hä n 130 ngä i.

Trä i đã vào chiä u, gió thä i lä nh, mä t đàn cá heo “dolphin” bä i cä p theo hông tàu trông rä t đä p mä t, mä t trä i đä i đä ng tä t lä n xuä ng chân trä i, bóng tä i bä t đä u phä xuä ng, con trắng thä ng tuä n treo lä lä ng trên đä u, bóng con tàu trông thä t cô đä n giä a biä n cä mänh mäng, con ngä i đã trä nên vô cùng nhä bé trä c thiên nhiên, đầu đó väng vä ng tiä ng cä u nguyä n, lúc đä u nhä, sau to đä n lên, và không hä n hä u nhä mä i ngä i trên tàu đä u cä u nguyä n theo tôn giáo mình. Biä n hoàn toàn vä ng lä ng, không có bóng mä t con tàu nào qua lä i, không gian là mä t màu đen che phä đä n lä nh ngä i, con tàu vä n lä m lä i lä t tä i, tôi đä c anh tài công ngä i cä a chä tàu đä a cho mä t “tä m bä t” loang đä y đä u mä đä che lä nh, tôi cùng vài ngä i khác quä y n phía bên trong tä m bä t cho bä t lä nh. Mä t ngày mä t đêm đã trôi qua trong an bình, mä i ngä i thä m cä m tä n trên đã che chä cho con tàu. Ngày thä hai, nä ng đä ng nhä gay gä t hä n, nä ng nhä đä lä a xuä ng nhä ng tä m thân đã rä p lên vì bä phä ng nä ng, tiä ng con nít khóc vang trä i. Nä c ! Nä c đã trä thành mä t thä quan yä u bä t nhä t trên tàu, chä tàu đã cä bä n thanh niên lä c lä ng đä ng canh gác khu vä c đä nä c. con nít đä c ä u tiên tăng lä ng nä c uä ng lên tä 6 nä p lên 8 nä p, nhä ng ngä i lä n thì bä giä m xuä ng chä còn có mä t nä p mà thôi.

Ngày qua đi, đêm lä i xuä ng, tiä ng kinh cä u lä i vang lên, thä nh thoä ng lä i có tiä ng nä n oä vang lên, đoàn lä hành nä m đã đä i trä n mình hä ng chä u khí hä u lä nh lä o cä a đä i đä ng vä đêm. Ngày hä ng chä u cái nä ng khä ng khiä p, đêm vä lä i phä i đón nhä n cái lä nh, chä mä i có hai ngày mà nhä ng con ngä i khä n khä đã teo hóp lä i, sä c đä kháng đä ng nhä đã không còn nä a. Ngày thä hai cũng trôi qua bình an, nhä ng đoàn ngä i thì đã hoàn toàn đä i sä c, ai nä m chä đó, phó mä c cho con tàu muä n đä a mình đi tä i đâu thì đi. Trä a ngày thä ba thì sóng gió đã nä i lên, mä t biä n đã không còn phä ng lä ng nä a, gió đã nä i lên kéo mä nh tä ng cä n, bä u trä i vä n vũ, mây đen kéo vä đen kä t, tä xa tä ng ngä n sóng bä c đä u đang kéo tä i. Sóng to, gió mä nh, khiä n con tàu chao đä o liên tä c, tä ng cä n sóng cao vä i bä c con tàu lên cao, nhìn xuä ng đä i là mä t hä sâu

th& m đ& n r& n ng& i. Tôi cùng nh& ng ng& i khác trên mũi ph& i leo xu& ng khoang tàu, vì quá nguy hi& m n& u c& ti& p t& c & i trên mũi tàu. Đang & gi& a tr& a mà tôi c& ng& r& ng là đang lúc chi& u t& i vì b& u tr& i t& i đen, ch& tàu tr& n an m& i ng& i r& ng: "Đây là chuy& n th& ng th& i, ch& là "gió Nam", gió Nam thì m& y ng& i làm ngh& bi& n coi nh& c& m b& a." H& th& t ra sao không bi& t, nh& ng m& i ng& i đã quá ho& ng s& và tr& nên nh& n nh&o, khi& n con tàu đã b& sóng nh& i chao đ& o & i thêm trông tránh nh& mu& n & t úp. Ch& tàu ph& i hét & n ra & nh, không đ& c nh& n nh&o, n& u không mu& n tàu b& & t thì ai & đầu ng& i đó. Con tàu chuy& n mình kêu rằng r& c nh& mu& n v& ra t& ng m& nh nh& , khi& n m& i ng& i đang lúc ho& ng s& càng thêm ho& ng s& , ti& ng than khóc, ti& ng g& i nhau vang lên th& m thi& t, ng& i ta đ& n c& c vào v& i nhau nh& đ& tìm s& che ch& cho nhau.

M& a đã b& t đ& u trút xu& ng, ngày càng n& ng h& t h& n, m& a gi&ng tr& ng xóa c& m& t kho& ng không gian r& ng & n gi& a đ& i đ& ng, con tàu v& n tr& i lên h& p xu& ng t& ng ch& ng nh& mu& n h& t vắng nh& ng thuy& n nhân xu& ng bi& n. Con tàu đã ph& i chuy& n h& ng, không th& nào đi theo h& ng đã đ& nh mà ph& i c& p theo sóng đ& tránh cho tàu kh& i b& & t úp, ng& i tài công chính c& a tàu, ng& i n& m gi& sinh m& ng c& a h& n 130 thuy& n nhân, gi& đây đang g& ng mình ôm ch& t bánh lái v& i s& giúp s& c& a hai ng& i khác đ& gi& cho con tàu kh& i b& & t, gi& cho con tàu kh& i b& & t đã là m& t vi& c vô cùng khó khăn & m r& i, vi& c nh& n rõ ph& ng h& ng đã không còn đ& c đ& t ra n& a. Con tàu đã th& t s& & c m& t ph& ng h& ng, m& c cho sóng gió đ& a đ& y, m& i ng& i ch& còn bi& t c& u nguy& n và phó m& c s& m& nh vào s& may r& i mà thôi. C& n bão v& n ti& p t& c qu& n th& o t& tr& a đ& n t& i, nh& i con thuy& n xoay vòng gi& a c& n bão đ& , nh& ng ng& i trên tàu gi& đây đa s& đã ph& i chui vào h& m tàu đ& tránh kh& i b& h& t vắng xu& ng bi& n.

Đ& n t& i thì c& n bão ch& m đ& t, m& i ng& i ngoi ngóp bò đ& y, may m& n thay su& t c& n bão đ& m& i ng& i v& n đ& c bình an dù đã ph& i tr& i qua m& t ngày kinh hoàng khi& n ai n& y không còn lòng đ& nào nghĩ đ& n vi& c ti& p t& c di hành thêm n& a. Có ánh đèn ! Có ánh đèn ! M& t ng& i la to, r& i nhi& u ng& i khác cùng la, c& t& ng nh& là m& . Nh& ng qu& th& t, t& h& ng bên ph& i c& a con tàu có ánh đèn leo lét khi & n khi hi& n do s& tr& i lên h& p xu& ng c& a con tàu. Tài công h& ng mũi con tàu ch& y th& ng vào n& i có ánh đèn, trông thì g& n, nh& ng th& t ra thì tàu ph& i ch& y g& n hai gi& đ& ng h& m& i đ& n đ& c. Càng đ& n g& n thì m& i ng& i nh& n ra đó là m& t h& n đ& o, đ& o nh& ng có ánh đèn, nghĩa là có ng& i sinh s& ng trên đ& o. M& i ng& i m& ng r& qu& t& n trên đ& đ& n đ& t con tàu đ& n n& i bình an. Con tàu đang ngon tr& n, b& ng nghe đánh..... & m m& t ti& ng & n, ti& ng máy tàu g& m rú liên h& i, anh tài công la & n "Ghe m& c r& ng", anh tài công c& g& ng b& ng m& i cách đ& xoay chuy& n con tàu nh& ng đành bó tay đ& ng nhìn, nhìn mũi tàu gh& ch cao & phía tr& c, tôi đoán là con tàu đã "c& i" lên đá ng& m r& i. T& ng đ& t sóng m& nh m& đánh vào m& ng tàu nh& mu& n phá v& con tàu ra làm trăm m& nh. Nhìn vào phía trong đ& o, th& y không còn xa & m, t& ch& con tàu g& p n& n vào đ& t li& n kho& ng ch& ng vài trăm th& c. Ph& i r& i tàu đi tìm ph& ng ti& n c& p c& u th& i, có ng& i lên ti& ng đ& ng. Th& là m& t s& trai tráng kh& ang ch& ng 20 ng& i trong đó có tôi, tình nguy& n r& i tàu đi vào đ& o tìm ph& ng ti& n c& p c& u, chúng tôi đ& c qu& n dây th& ng th& t ch& t r& i & n theo đó mà vào ch& nông h& n đ& đi vào b& , th& t may m& n là vào lúc đó th& y tri& u đang rút xu& ng cho nên chúng tôi có th& đi b& vào đ& o đ& c, đ& i chân tôi là muôn ngàn nh& ng con c& u gai cùng v& i các lo& i v& ng& u, v& & c, mà tôi đã ph& i gi& m lên khi& n cho

lòng đôi bàn chân b& c&t đ&t ngang đ&c, khi&n đau rát bu&t óc. Chúng tôi l&n mò, n&i đuôi nhau
ti&n vào đ&o, đ&t chân đ&c lên bãi cát trên đ&o, chúng tôi n&m nhào ra ngh& l&y s&c. H&i
t&ng l&i c&n bão v&a qua, tôi v&n còn hãi hùng và th&m cảm &n &n trên đ& che ch&, b&ng
không có l& gi& này chúng tôi đã vùi th&y gi&a lòng bi&n c& r&i. L&y l&i đ&c s&c, đoàn ng& i ti&p
t&c b&c sâu vào trong đ&o, riêng tôi thì còn quá m&t nên cũng ch&ng v&i v& b&c theo h&. Vì lý
do đó, cho nên tôi tr& thành ng& i cu&i cùng & sau chót c&a đoàn ng& i. B&t ng&, hàng lo&t đèn
pha t& phía trong đ&o b&t sáng chi&u th&ng vào chúng tôi. Có ti&ng hô to..... ai đó, đ&ng l&i, vào
đây làm gì? Lúc đ&u chúng tôi nghe không rõ vì gió bi&n th&i cùng v&i ti&ng sóng, h&n n&a h& l&i
nói ti&ng Vi&t phát âm gi&ng B&c khi&n chúng tôi ng& là m&t th& ti&ng ngo& i qu&c, có th& là ti&ng
Phi. Chúng tôi đã vô cùng m&ng r& vì bi&t đ&c mình đã t&i n&i ch&n mà mình mu&n.

Chúng tôi v&a đ&a c& hai tay lên tr&i, v&a làm đ&u cho h& bi&t r&ng chúng tôi đ&n đây là do thi&n
chí và c& th& ti&p t&c b&c t&i. Nh&ng càng đ&n g&n thì chúng tôi nh&n ra rõ ràng là ti&ng Vi&t
ch& không ph&i là ti&ng ngo& i qu&c. Có ti&ng hô qua loa phóng thanh. T&t c& đ&ng l&i..... n&u
không s& b& b&n b&. Tr&i &..... chúng tôi đã l&c vào đ&o c&a Vi&t Nam r&i!

Chúng tôi l&p t&c đ&ng l&i, hai tay v&n đ&a th&ng kh&i đ&u, chúng tôi h&i ý v&i nhau là: đ& qua
m&t đ&c h&, chúng tôi ph&i nói r&ng tàu v&t biên do nhà n&c t& ch&c ra đi. Khi nói nh& v&y,
chúng tôi ng&m hai ng& ý: Th& nh&t, khi bi&t là chúng tôi ra đi do nhà n&c t& ch&c thì h& s& tìm
ph&ng ti&n giúp chúng tôi. Th& hai, n&u không giúp đ&c gì thì h& cũng s& không làm khó đ&
chúng tôi, tr&ng h&p t& l&m là h& s& b&t tr& v& đ&t li&n đ& đi tù, trong tr&ng h&p này thì m&i
ng& i s& an toàn h&n c&.

Gi&ng nói kia ti&p t&c vang lên: T&t c& đ&ng yên t&i ch& đ&i l&nh.....Th&i gian l&ng l& trôi qua
trong ng&t ng&t. Kho&ng ch&ng h&n 10 phút, thì đ&t nhiên t& phía b& cát m&t lo&t l&a da cam t&e
lên cùng lúc v&i nh&ng tràng súng liên thanh n& r&n tr&i, tôi gi&t mình ng& v& phía đoàn ng& i.
Tôi nh& b& hoa m&t vì th&y máu t& các th&y ng& i phun ra kh&p n&i, th&y ng& i đ& p xu&ng,
ti&ng rên la th&m thi&t vang lên nh& mu&n x& tan màn đêm. Vi&t c&ng gi&t ng& i..... nghĩ th&
xong là tôi v&i vàng bò h&t t&c l&c đ& tránh ra xa kh&i đoàn ng& i và đ&ng lên vùng ch&y v& phía
bi&n, vài ng& i khác trong đoàn ng& i cũng c& g&ng mang th&ng tích vùng ch&y ng& c tr& ra
bi&n, m&t s& ch& ch&y đ&c n&a ch&ng r&i thì ngã xu&ng n&m l&i luôn. B&ng t&t c& s&c l&c còn
l&i trong ng& i, tôi ch&y th&ng và nhào ng& i ra bi&n, gi&m lên c&u gai, v&o nghê, v& c& mà ch&y
càng xa, càng t&t, trong tôi bây gi& không còn có c&m giác đau đ&n do b& c&u gai đâm th&ng
chân n&a, tôi hoàn toàn & trong tr&ng thái vô c&m. Sau cùng thì tôi cùng vài ng& i khác cũng đã
ch&y ra đ&c n&i con tàu m&c c&n. M&i di&n bi&n trên đ&o đã đ&c chúng tôi t&ng thu&t l&i,
th&c ra thì m&i ng& i đã nghe đ&c ti&ng súng n& tuy không bi&t chuy&n gì đã x&y ra, nh&ng
cũng ph&n nào đoán ra đ&c là đã có chuy&n không lành. Khi nghe chúng tôi báo cáo l&i m&i
chuy&n, m&i ng& i đã vô cùng ho&ng s&. T&t c& đàn ông, trai tráng trên tàu, đ&u đ&c huy đ&ng
xu&ng đ& đ&y con tàu ra kh&i vùng đá ng&m.

Trái đã phá lòng ngá i ! Sác cáa con ngá i làm sao cháng chá i lái vái sác mánh cáa thiên nhiên, chúng tôi cá đáy đá c con tàu xá đách đi mát chút, thì láp tác các ngán sóng lái đánh đáy con tàu trá vá vá trí cũ. Đang lúc tát cá đang cá gáng đáy con tàu thì súng lái ná vang rán, đán bay nhá rái vá phía con tàu. Có tiáng thét kinh hãi... có ngá i trúng đán... có ngá i trúng đán, tiáp theo là nháng tiáng khóc, tiáng kêu gào, khung cánh rái loán cá lên, mánh ai ngá i đó cháy tìm chá náp, nháng náp vào đâu bây giá, giáa trái ná cá bao la và con tàu khán khá đang phái háng cháu nháng vát đán tá nháng con ngá i tàn báo? Súng đã thôi ná liên hái, nháng ván tiáp tác ná cá má cháng, và thánh thoáng lái có ngá i gào lên kêu cáu khi thân nhân mình trúng đán. Phái á vào hoàn cánh trên thì mái có thá cá mánh ná đá c hát cái không khí đã man, tàn báo, đáy kháng bá mà không thá có ngòi bút nào lát tá đá c hát. Súng ván ná lai rai, đoàn ngá i ván cá gáng trong tuyát váng đá đáy con tàu. Nháng bát lác! Hoàn toàn bát lác! Mái ngá i đã kiát sác vì đói lánh, da thát mái ngá i đã thâm tím đi vì lánh. Tát cá đáu buông xuôi leo lái lên tàu phó mác cho trái. Suát đêm đán ván ná, ngá i tiáp tác chát vì đán, tiáng kêu khóc ván cá vang lên mái khi có ngá i trúng đán chát. Tá nái xa xa, có tháp thoáng ánh đèn chiáu sáng tá mát hòn đáo khác bên cánh.

Trái sáng đán, tiáng káng buái sáng phía trong đáo vang lên. Đoàn ngá i tái nghiáp dái mát vá háng đáo trông chá phép lá. Trên đáo nhán nháp hán lên, bá đái cháy tái cháy lui, gia đình thân nhân vá con cáa bá đái cũng cháy ra đáng nhìn con tàu nghiêng ngá. Đán bà, con nít trên tàu đá c cho lên mũi tàu háng vá trong đáo quá láy xin đá c cáu giúp. Tiáng kêu khóc vang đái trái xanh, nháng con ngá i Viát Nam khán khá đang quá láy nháng con ngá i Viát Nam khác ngáng tay bán giát đáng bào mình. Lách sá Viát Nam tá bao nhiêu ngàn năm nay cháa bao giá có nháng trang sá ô nhác nhá thá này. Ô kìa.... phép lá xáy ra, có bóng cáa nháng bàn tay váy phát nhá báo cho thuyán nhân biát là há có thá vào bá đá c rái, nháng cái váy tay mái giái tá phía trong đáo đã làm mái ngá i nhá sáng lái. áu tiên cho đán bà và con nít vào trác, dây tháng đá c láy ra quán chát vào mình, cùng vái sá giúp sác cáa vài thanh niên, sái dây tháng dài đá c nái tá con tàu vào thân cáa nháng ngá i xuáng tàu lái vào bá. Đoàn ngá i rái con tàu xa đán đán tián vào bá, dây tháng ván đá c quán chát vào ngá i, cách bá cháng 100 mét nháng ván cháa tháy ngá i tá trên bá ra cáu giúp. Báng nhiên súng lái ná. Trái ái! súng ná nhám vào nháng ngá i đang quán chát dây tháng ngang mình đá vào bá, thá là chá còn có chá chát mà thôi, làm sao mà có thá cháy thoát đá c khi sái dây oan nghiát đang trái mái ngá i lái vái nhau. Không mát ai còn sáng sót qua trò chái man rá cáa lũ ngá i không tìm trên đáo. Tiáng kêu gào thá má thiát lái vang lên cáa nháng ngá i cháng, ngá i cha, khi nhìn tháy cánh vá con mình bá bán giát vô cùng man rá nhá trên. Đán bà con nít lái đá c đáa lên mũi tàu cháp tay háng vào đáo mà van láy xin đá c buông tha, đáp áng lái nháng lái van xin thá má thiát này là nháng tràng đán lái ná tiáp, bóng ngá i đán bà vái tá thá hai tay cháp vào nhau vì đang quá láy ngã chúi xuáng bián tá trên mũi tàu, cùng lúc vái các em trá bát ngáa ra sau giáy chát vì trúng đán.

Tàn báo, man rá, không thá nào tá hát.

Tàu v&ng đá ng& m r&i, ph&i r&i tàu th&t nhanh.

N&ng đã lên cao, t& trong đ&o bóng dáng b& đ&i Vi&t c&ng ch&y l&i & súng đ&& c m&i ng&&i trên tàu nhìn th&y rõ m&n m&t. T&m phông che súng đ&& c kéo xu&ng, nòng súng đ&& c h& xu&ng. Tr&i &i !..... M&t cây súng pháo v&i nòng súng dài có đ&n 10 th&& c đang hi&n ra tr&& c m&t m&i ng&&i trên tàu. Kinh hãi.... h&n lo&n trên tàu đã di&n ra, ch& c&n m&t trái đ&n pháo t& kh&u súng đó mà trúng vào con tàu thì t&t c& ch& còn là tro b&i. C&u nguy&n, và đ&n mình ch& ch&t, vì s& không còn ai s&ng sót sau khi trái đ&n đ&& c khai h&a b&n tr&c x& vào m&t m&c tiêu c& đ&nh là con tàu. Nh&ng không, t&m phông đã đ&& c kéo l&i che đ&y kh&u súng, nòng súng đã đ&& c nâng lên cao, không còn & v& trí s&n sàng nh& đ&n n&a. Bóng dáng b& đ&i l&i ch&y nh&n nháo, và h& đang l&p ráp chân “ đ& ” c&a cây súng c&i. Đã man, tàn b&o, b& đ&i c&ng s&n Vi&t Nam vì ti&c m&t qu& đ&n súng pháo l&n, nên đang thay vào đó là đ&n súng pháo nh& h&n, và đó là trò ch&i gi&t ng&&i c&a h&.

& m.... qu& đ&n đ&u tiên đ&& c b&n ra r&t xu&ng bi&n cách con tàu ch&ng vài th&& c, m&i ng&&i ch&a k&p hoàn h&n thì. & m.... qu& đ&n th& hai r&t chính xác ngay mũi tàu, th&t x&&ng v&ng tung t&e, máu đ& chan hoà, cùng lúc v&i hàng lo&t đ&n l&n nh& vang r&n kh&p n&i, tay chân, máu th&t, vung v&i & kh&p m&i n&i trên tàu, con ng&&i l&n l&n, v&t v&i v&t th&&ng, khung c&nh c&a đ&a ng&c tr&n gian đang ph&i bày tr&& c m&t tôi. Sau ti&ng th&t đầu th&&ng, hãi hùng c&a ng&&i ph& n& n&m bên c&nh tôi. Tôi vùng đ&y, nh&ai mình phóng ra kh&i con tàu, m&t ng&n sóng cu&n tôi ra xa cùng lúc v&i m&t trái đ&n khác r&t ngay gi&a thân tàu, con tàu g&y đôi và chìm xu&ng bi&n. T&t c& s& ki&n x&y ra ch&a đ&y 1 ti&ng đ&ng h&, sau khi ti&ng k&ng bu&i sáng trên đ&o vang lên.

Chung quanh tôi xác ng&&i ch&t trôi v&t v&ng kh&p n&i, nh&ng ng&&i còn s&ng sót thì v&n ph&i đang l&n h&p v&i t&ng c&n sóng bi&n, và t& trong b& đ&o nh&ng tên b& đ&i Vi&t c&ng khát máu v&n gi&&ng súng nh&m b&n vào nh&ng ng&&i s&ng sót, r&t may là nh& sóng bi&n nh&i lên h&p xu&ng mà cái đ&u tôi tr& thành m&t m&c tiêu khó b&n trúng c&a nh&ng k& sát nhân, có ng&&i đang c& g&ng b&i ra xa kh&i t&m đ&n, nh&ng n&a ch&ng thì tôi b&ng th&y n&m b&t đ&ng trôi v&t v& trên bi&n, tôi bi&t r&ng h& đã trúng đ&n ho&c ch&t vì v&t th&&ng quá n&ng. Th&y tri&u đã lên cao, sóng bi&n không còn đánh m&nh n&a, và cũng chính vì v&y mà nh&ng ng&&i s&ng sót khó tránh kh&i t&m ng&m c&a l& sát nhân. T&t c& đã v&nh vi&n ra đi, tôi cũng đã trôi ra xa kh&i t&m đ&n và đang n&m ch&i v&i gi&a đ&i đ&&ng bao la, khung c&nh hoàn toàn im l&ng đ&n r&n ng&&i. Tôi nh&m m&t l&i c&u nguy&n, nghĩ đ&n gia đ&nh đang còn & l&i đ&t li&n xa xôi, ch& trong ch&c lát n&a thôi nh&ng con cá m&p s& kéo t&i và tôi s& ch&t vì b& cá m&p ă&n. Nghĩ t&i cá m&p, tôi ho&ng s& m& m&t ra. Và k&i, t& h&&ng xa tôi nhìn th&y m&t chi&c thuy&n câu đang trôi v& h&&ng tôi. Tho&t đ&u, tôi c& t&&ng b& đ&i công s&n Vi&t Nam h& quy&t tâm đ&u i t&n, gi&t tuy&t, nên không dám b&i l&i g&n. Nh&ng nhìn k& l&i thì tôi nh&n ra trên chi&c thuy&n đó hoàn toàn im l&ng, không có m&t s& di đ&ng c&a b&t c&ng&&i nào trên thuy&n, tôi h&i v&ng tâm và c& g&ng b&i l&i g&n thuy&n. N&m đ&& c be thuy&n và leo lên thì tôi trông th&y có ng&&i trên thuy&n, nh&ng m&i ng&&i

đang nám tá thá n náp. Tháy tôi leo lên thuyán há bán quay lái sáp láy tôi và xin tha máng, tôi không có thái giái thích gì cá, bát ngáa ra nám bát đáng trên sàn tàu. Sau khi đã hoàn hán và hái chuyán nhau thì tôi mái vá lá ra há cũng trôi dát vào đây và cũng bá bán nhá chúng tôi. Thuyán cáa há xuát phát tá Phác Tánh, Bà Ráa, trên tàu gám 13 ngá i gám 11 ngá i đàn ông và 2 đáa trá, bé chá vào khoáng 9 tuái, bé em trai khoáng 6 tuái. Ba cáa hai em bé này đã bá bán vá đáu nám chát tá phía mũi thuyán, mát thanh niên khác bá bán nát mát phán vai hai bên, hai cánh tay chá còn dính lián bái phán da còn lái trên vai, đang nám thái tháp thá đái há má máy, tình tráng cho tháy là anh này sá khó thoát chát do vát tháng quá náng.

Trong khi con thuyán đang trôi vát vá nhá thá thì cũng có đác 4 ngá i khác tá chiác tàu bá bán chìm trác đá thoát chát, leo lên đác con thuyán mà chúng tôi đang có mát. Nhá váy là táng cáng sá ngá i thoát chát cáa hai chiác thuyán là 16 ngá i, con sá trên 130 ngá i đã bá bán chát vái tháy đái lòng bián lánh. Sóng lán quá, có ngá i rái xuáng bián.

Con thuyán cá tiáp tác trôi vát vá trên bián, nháng càng lúc càng rái xa khu vác nguy hiám, lúc này đã vào khoáng 10 giá sáng, nhìn sang bên trái cáa con thuyán, chúng tôi nhìn tháy mát hòn đáo khác cách chúng tôi không xa lám. Nghĩa là con thuyán cáa chúng tôi đang nám giáa vá trí cáa hai hòn đáo. Hòn đáo này tôi đoán có lá là hòn đáo mà chúng tôi đã tháy tháp thoáng ánh đèn tá đêm hôm trác, đêm hôm bá bá đái Viát cáng tàn sát. Chúng tôi quyát đánh phái rái xa hai hòn đáo này càng sám càng tát náu còn muán sáng. (Đây là mát quyát đánh sai lám mà chúng tôi đã phái trá giá rát đát, sá đác nói đán tá đán sau) chúng tôi dùng mái chèo cáng chèo con thuyán ra khái, vì bình xăng cáa con thuyán đã bá bán vá cháy hát đáu. Gió đã đái chiáu, thái con tàu tái nghiáp cáa chúng tôi trôi vào cái vô đánh. Con thuyán này dài cháng 6 thá cá, ráng gán 2 thá cá, loái thuyán dùng đá đi câu ven bá bián chá không thá đi xa hán. Váy mà nó cũng đã chá 13 con ngá i vát đác hàng trăm hái lý đá đán nái đây cùng chung sá phán nhá chúng tôi.

Chiáu xuáng đán, không gian yên tĩnh, không có mát bóng dáng cáa bát cá mát con tàu nào khác ngoài con thuyán cáa chúng tôi lác láng giáa đái đáng. Tái đán, chúng tôi phát giác ra mát chuyán chát ngá i khác, con thuyán đang bá vô nác tá phía đái lán tàu, thá là chúng tôi tìm cách chán nác không cho tràn vào, và cáng i canh cháng đá tát nác liên tác. Cá hai ngá i cho mái phián trác tát nác, sá phán cáa 16 ngá i sáng sót trên con thuyán này sá tùy thuác vào hai ngá i có nhiám vá tát nác ra khái tàu, náu cháng may há buán ngá, hoác mát quá mà chánh máng thì con thuyán sá chìm và mái ngá i cũng sá chìm theo con thuyán, nháng biát làm sao hán đây! khi mà tát cá mái ngá i ai cũng còn mang nét mát kinh hoàng vì mái váa phái trái qua mát bián cá quá đau tháng và.... phó mác mái viác cho Tháng Đá. Mát đêm kinh hoàng trôi qua, ngá i sáng phái sáng cùng xác chát trên mát đán tích vô cùng chát háp cáa con thuyán, ván đá vá sinh chung đã đác đát ra, là phái giái quyát cái xác chát ván còn tá trác mũi thuyán. Thát là tái nghiáp cho hai đáa trá, chúng kêu khóc thám thìát không cho tháy táng ngá i cha thân yêu cáa mình. Chúng tôi cũng đành phái chịu lòng cáa hai em, nháng sang

đ&n ngày th& ba thì chúng tôi ph&i gi&u lén hai em mà th&y táng ng&&i quá c& đ& b&o v& s&c kh&e cho nh&ng ng&&i còn l&i. Sau này bi&t đ&&c hai em đã l&n khóc lóc vô cùng bi th&m, chúng tôi ch& còn bi&t r&t n&&c m&t đ& dành hai em. Tình tr&ng c&a anh thanh niên b& th&&ng đ&&i h&m tàu đã tr& nên t&i t& h&n vì không có thu&c men ch&y ch&a, v&t th&&ng đã th&i r&a, bi&t là anh cũng s& không qua kh&i, t&i ngày th& ba, sau khi th&y táng ng&&i đàn ông ba c&a hai đ&a tr&, chúng tôi quy&t đ&nh n&u cho anh chút cháo tr&n v&i đ&&ng cát nh& là b&a ăn t&i cu&i cùng tr&&c khi ra đi, tôi là ng&&i đã đút cháo cho anh ăn, su&t b&a ăn anh c& liên t&c kêu c&u c&u s&ng, tôi ch& còn bi&t g&t l& an &i v&i anh là c& g&ng chút cháo, r&i m&i ng&&i s& đ&&c c&u s&ng. Sáng hôm sau, chúng tôi th&y anh đã nh&m m&t l&i đ&i, thân th& anh tái xanh vì đã không còn máu. Chúng tôi cũng đã th&y táng anh và c&u nguy&n cho linh h&n anh s&m đ&&c siêu thoát.

Đã h&n m&t tu&n l& l&nh đ&nh trên bi&n, có m&t đ&iu th&t l& l&ng là chúng tôi không h& nhìn th&y b&t c& m&t th&&ng thuy&n nào qua l&i vùng bi&n này c&. Không l& chúng tôi đã l&c vào m&t vùng bi&n ch&t? L&&ng th&c còn đ&&c m&y kí g&o sau ngày b& b&n dùng đ& n&u cháo c&m h&i cũng đã h&t, n&&c u&ng thì đã h&t t& tr&a, c&n đói khát đang đ&t cháy ru&t gan m&i ng&&i. M&t ngày đói khát đã b&t đ&u và s& còn t&p t&c không bi&t kéo dài đ&n bao lâu. C&u nguy&n, ch& còn có bi&t c&u nguy&n thôi, t&t c& m&i vi&c đ&u đã đ&&c s&p đ&t và an bài do Th&&ng Đ&, con ng&&i đã tr& thành vô cùng nh& bé tr&&c thiên nhiên, vũ tr&.

L&i m&t ngày đói khát n&a, cái khát làm cho da th&t nh& mu&n b&c khô&i, môi n&t n&, đ&u óc lúc nào cũng b& ám &nh b&i th&c ăn, n&&c u&ng. T&i nghi&p hai đ&a tr&, su&t ngày chúng c& nói đ&n mi&ng ăn mà tr&&c đây m& chúng làm cho chúng ăn, ho&c th& n&&c u&ng mà chúng thích. M&i ng&&i nh& mê lo&n đi vì đói và khát. Đ&&ng nh& l&i c&u nguy&n c&a chúng tôi đã th&u t&i tr&i xanh. Chi&u hôm đó, tr&i đ& c&n m&a, nh&ng h&t m&a nh& nh&ng n&&c cam l& trong chuy&n th&n tiên, t&&i mát thân th& chúng tôi, chúng tôi say s&a ng&a m&t lên tr&i h&ng l&y n&&c m&a mà u&ng, l&y thêm “can nh&a” trên tàu h&ng l&y n&&c m&a đ& tr&. Nh&ng tr&i m&a l&i đ&n đ&n m&t v&n đ& khác. Thuy&n n&ng n&&c, th& là m&i ng&&i xúm vào tát n&&c cho thuy&n kh&i chìm, r&t may là c&n m&a không kéo dài, và còn may h&n n&a là t& đó cho đ&n ngày đ&&c c&u, c& vài ngày l&i có m&t c&n m&a ng&n giúp chúng tôi có đ& n&&c u&ng. V&n đ& n&&c u&ng đã đ&&c gi&i quy&t, nh&ng còn th&c ăn? Chúng tôi đã không còn đ&&c b&t c& m&t th& gì đ& có th& ăn đ&&c. C&n đói c& dày vò, ám &nh chúng tôi liên t&c, ng&&i chúng tôi đã teo l&i ch& còn l&p da b&c l&y x&&ng, hay nói cho đúng h&n là nh&ng b& x&&ng bi&t bò, vì chúng tôi không th& nào đ&ng v&ng đ&&c n&a. M&t hôm tôi bò xu&ng h&m máy đ& c& g&ng ki&m th& xem còn gì có th& ăn đ&&c không, tôi trông th&y m&t chai “ xá xá ” m&i nhìn tôi c& t&&ng đó là m&t chai đ&ng đ&u nh&t gì đó c&a m&y ng&&i th& máy b& quên, nh&ng tôi c& c&m lên và ng&i th&. M&t mùi th&m ngào ng&t b&c th&ng vào óc tôi, kh&u giác tôi đ&&ng nh& m& ra t&i đ& hít l&y mùi th&m đó. Mùi th&m c&a m& heo, đúng v&y, chai xá xá kia là m&t chai dùng đ& đ&ng m& heo dành đ& chi&n đ& ăn c&a các ng& ph&. Tôi th&c ngón tay vào mi&ng chai và đ&a lên mi&ng mút. Tr&i &! Th&t là m&t th& cao l&&ng m& v& mà tôi ch&a h& đ&&c th&&ng th&c qua bao gi&, tôi c& mút l&y mút đ& cái th& n&&c s&n s&t nh&ng vô cùng tuy&t h&o đó. Ch&t nh& l&i nh&ng ng&&i & trên, đ&c bi&t là hai đ&a tr&, tôi bò tr& lên v&i chai xá xá, không ai còn đ& ý đ&n tôi vì m&i ng&&i đ&u đã n&m li&t. Tôi bò đ&n hai

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

đáa trá, thángán tay tái máoc mát ít má heo nhát vào miáng các em, nhá là mát liáu thuác tián các em báng tánh lái, tái ra đáu cho các em cá bình tánh mà mút má heo, nhám cháng các em đá đán đán có chút sinh lác trá lái, tái trút mát ít má heo vào cái chén nháa cho các em, còn lái tái dùng mát chiác đáa thát vào chai xá xá có má heo và kêu mái ngái lái mút láy chiác đáa thán ká điáu. Nhá có chai xá xá má heo mà chúng tái có đác mát báa tiác sang tráng nhát trong đái. Và cũng nhá chút má heo tuyát vái đó mà em bé trai có chút sinh lác ngái nghách phá cái máy radio nhá xíu bát khián đáng, cái radio bá vá lái ra máy sái dây kám nhá, mát bác lán tuái trên thuyán có sáng kián uán máy sái kám nhá đó thành nháng cái móc câu, dùng các cát các móc câu đó lái, cáy các con á nhá bám theo be thuyán làm mái.

Kát quá thát bát ngá khách lá, buái đáu tián bác câu đác hai con cá lán đá báng bàn tay ngái lán. Cái cát buám vô đáng đác bác áy chá ra táng miáng nhá dùng đá nhóm báp. Cũng may là trên thuyán còn có đác cái háp quát còn sá đáng đác. Hai con cá đác bác náng lên chia đáu cho mái ngái. Tá đó chúng tái đác chia ra làm công viác chá cát buám đá giá láa, bác áy làm công viác câu cá. Ngày nào có đác vài con cá thì bác chia đáu cho mái ngái đác mát miáng báng hai ngón tay, ngày nào không câu đác thì mái ngái nhán đái uáng nác máa cho qua cán đái.

Chúng tái đá trôi trên bián 20 ngày qua rái, nháng ván không nhìn tháy bóng dáng cáa mát chiác thángá thuyán nào, mái khi chiáu xuáng tái thángáng bò lên trác mũi thuyán nám trông ngáng bóng dáng mát con thuyán. Nám nhìn nháng con chim hái âu săn mái trên bián mà lòng tái tan nát, không ngá ráng cuác đái cáa mình lái kát thúc trong bi thám nhá thá này. Sá nhát là mái khi chiáu vá, màn đám chuán bá buáng xuáng, chung quanh là mát màu tái đán, không khí chát chác cánh lán quán đáu đáy. Hoác nháng khi trái nái cán giáng, táng lán sóng cao nhá mái nhà bác con thuyán lên cao, rái nhán con thuyán xuáng đáy, rái lái bác lên, cánh thá kéo dài hàng máy giá đáng há lián khián chúng tái vô cùng sá hãi. Tình tráng cá đán giáa đái đáng bao la kéo dài cho đán tuán lá thá ba thì chúng tái nhìn tháy con tàu đáu tián. Thát là không còn gì đá đián tá đác nái vui máng cáa chúng tái, chúng tái reo máng, reo la cáu cáu, vì nghĩ ráng chác chán là mình sá đác cáu.

Nháng, ô kái ! Chiác thángá thuyán ván lánh láng ránác pháng pháng cháng buán ngá đán chúng tái, mác dù khoáng cách cáa đái bên quá gán, gán đán nái chúng tái có thá nhìn tháy tháy thá trên chiác tàu buán đáng táp trung trên bong tàu đá nhìn chúng tái. Con tàu khuát đáng á chân trái, chúng tái ngángáng, hát háng, sao lái có chuyán lánh nhá váy ? Sao lái có nháng ngái vô láng tâm đán nhá váy? Tháy ngái sáp chát sao không cáu? Ngán áy câu hái cá quay trong đáu tái cho tái đán khi tái lám ngái đi vì mát mái và thát váng.

Lái có thêm bóng dáng mát chiác tàu buán tá đáng xa, nhá đác tăng thêm sác, tái cùng vài

ngái khác vùng d&y tr&eolon mui ra d&u c&u c&u, v& cũng nh& chi&c tàu th& nh&t, h& l& nh l&ng b& đi m&c cho chúng tôi kêu gào đ&n ki&t s&c. T& đó tr& đi, m&i ngày chúng tôi nhìn th&y hàng ch&c chi&c tàu buôn qua l&i trong vùng nh&ng không m&t chi&c nào ch&u c&u v&t chúng tôi. Th&m chí, có ngày chúng tôi còn nhìn th&y h&m đ&i c&a M& đang thao d&tt trên bi&n v&i máy bay ph&n l&c lên xu&ng trên các chi&n h&m. T& đ& ki&n này, tôi đoán là chúng tôi đang ở đ&u đó trong vùng v&nh Philipines. Chi&u ngày th& 30 trên bi&n, chúng tôi tuy&t v&ng trong m&n m&i, không còn h&i s&c đ& kêu c&u n&a, m&c cho các tàu buôn v&n qua l&i nhìn chúng tôi s&p ch&t. Tôi n&m xo&i trên mui con thuy&n đ&a m&t h&ng h& nhìn chi&c tàu buôn mang hàng ch& Nh&t ch& đ&y nh&ng cây g& v&i đ&ng kính hai ng&ng ôm, chi&c tàu buôn đó, cũng nh& nh&ng chi&c khác tr&đây, cũng l&nh l&ng băng qua tr&đc m&t chúng tôi mà đi th&ng, tôi cũng ch&ng bu&n ng& theo làm chi vì quá chán ngán v&i th& thái nhân tình. Kho&ng đ& hai ti&ng đ&ng h& sau, tôi đang n&m nhìn m&t tr&i xu&ng đ&n thì b&ng gi&t mình vì ti&ng c&i h&ng dài, ti&ng c&i h&ng gi&a bi&n kh&i nghe vang đ&i, tôi nh&m mình d&y nhìn thì trông th&y t& đ&ng xa chi&c tàu buôn ch& g& mà tôi nhìn th&y t& chi&u đang ti&n v& h&ng chúng tôi. Và..... Tr&i ! Th&y th& trên tàu đang nh&n nh&p v&i dây th&ng và phao c&p c&u, và quan tr&ng h&n n&a là nó đang gi&m đ&n t&c đ& đ& l&a th& l&i g&n thuy&n chúng tôi mà tàu chúng tôi không b& l&t do sóng v&. Dùng thân tàu to l&n nh&ng n& núi, chi&c tàu buôn ch&n l&i các ng&n sóng đang v& v& phía ghe chúng tôi nh& m&t bà m& đang b&o v& đ&a con bé b&ng c&a mình, các th&y th& đang c& g&ng qu&ng các s&i dây th&ng sang phía chúng tôi. H& đã c&u chúng tôi, sau khi đã c&t đ&đây th&ng vào thuy&n chúng tôi, h& đã kéo đ&đc con thuy&n c&p sát hông chi&c tàu buôn, chi&c thang dây đ&đc buông xu&ng, chúng tôi t&ng ng&ng i m&t đ&đi s&ph& giúp c&a các th&y th& trên chi&c tàu buôn, chúng tôi đã l&n l&tt lên đ&đc chi&c tàu buôn an toàn. Leo lên đ&đc bong tàu chúng tôi ngã sóng soài xu&ng và n&m im không c& đ&ng gì đ&đc n&a, vì t&t c& sinh l&c còn l&i đã đ&đc đ&n l&i cho vi&c leo lên chi&c tàu buôn to l&n kia sau g&n hai ti&ng đ&ng h& c& g&ng th&c hi&n.

Con thuy&n nh& bé t&i nghi&p c&a chúng tôi đ&đc kéo theo sau chi&c tàu buôn, nh&ng sau đó có l& vì lý do an toàn đã đ&đc c&t b&, nhìn chi&c thuy&n bé nh& t&i nghi&p đã c&u mang chúng tôi m&t tháng tr&i r&ng r& trên bi&n đang t&tt chìm xu&ng bi&n, chúng tôi không h&n mà ai cũng b&t lên ti&ng khóc chào vĩnh bi&t con thuy&n.

T&i đ&n, chúng tôi đ&đc cho u&ng n&đc mát &đp l&nh, m&t lo&i n&đc u&ng thông đ&ng c&a ng&ng i Đ&i Hàn có pha đ&đng. Th&t là m&t c&m giác khó t&, khi c&m ly n&đc trong tay nh&ng ch&a u&ng đ&đc vì quá vui m&ng vì đã đ&đc c&u s&ng, t&t c& x&y ra nh& m&t gi&c m&. Sáng hôm sau chúng tôi đ&đc cho ăn cháo loãng v&i n&đc t&đng (xì đ&u) chúng tôi ăn nh& ch&a bao gi& đ&đc ăn. Nh&ng vì s& chúng tôi b& b&i th&c, th&y th& trên tàu đã không cho chúng tôi ăn nhi&u, v&y mà cũng có ng&ng i sau khi ăn xong b&n quay qua ói x&i x& vì b&i th&c. Sau khi tìm hi&u, chúng tôi đ&đc bi&t đ&đây là m&t chi&c tàu ch& m&đn c&a m&t công ty hàng h&i Nh&t B&n v&i th&y th& đoàn và thuy&n tr&đng là ng&ng i Đ&i Hàn, chi&c thuy&n đang trên đ&đng ch& g&tt Pakistan v& Okinawa, m&t hòn đ&o n&m v& phía c&c Nam n&đc Nh&t. Viên hoa tiêu cho chúng tôi bi&t đi&n bi&n c&a s& vi&c nh& sau: Lúc chi&u (là lúc mà tôi nhìn th&y chi&c thuy&n) ông ta đã th&y con thuy&n c&a chúng tôi và đã báo cáo lên thuy&n tr&đng xin phép đ&đc ti&p c&u, nh&ng viên thuy&n tr&đng cho bi&t là ông ta không đ&đc phép làm v&y, n&u không t&t c& nhân viên k& c&

ông sá bá mát viác và gáp rác rái, vì váy mà chiác tàu ván tiáp tác hái tránh nhá tôi đã tháy. Tuy nhiên, viên hoa tiêu ván cá tiáp tác van nài thuyán tráng vái lý do là sán sàng bá mát viác, chá tháy ngá i sáp chát mà không cáu là không đác. Hán náa, theo tin tác khí táng cho biát thì tái nay bão sá kéo tái và chác chán ráng con thuyán vát biên sá bá nhán chìm xuáng bián. Viên thuyán tráng đã khóc và cháp nhán vát chúng tôi. Vá trí mà chiác tàu buôn đã cáu chúng tôi nám cách đáo Lá Táng (Luzon) cáa Philippines khoáng 60 cây sá. Và náu chúng tôi có sáng sót qua cán bão này thì chúng tôi sá trôi ra tái ná Đá Dáng, vì gió đã đái chiáu và chúng tôi sá khó có cá hái đá cáu thoát vì đó không phái là hái tránh cáa tàu buôn.

Chúng tôi cũng đã táng thuát lái chuyán vát biên kinh hoàng cáa chúng tôi cho thuyán tráng và toàn thá tháy thá trên tàu đác biát. Sau khi nghe chúng tôi táng thuát, thuyán tráng đã đánh đán vào đát lián thông báo cáp tác, vì trác đó qua tin tác ông cũng đã biát đác chuyán vát biên kinh hoàng này do nháng ngá i sáng sót trác đó táng thuát lái. Sá là trong cái đêm kinh hoàng đó, khi chúng tôi bá bá đái Viát cáng tàn sát dã man, thì có 8 ngá i đán ông nhìn tháy có ánh đèn trên mát hòn đáo á tá phía xa, cách nái chiác thuyán bá nán cháng vài hái lý, nên thay vì á lái chá chát, há đã láng lá dùng các can nháa có trên tàu đá bái vá phía hòn đáo có ánh đèn đó đá tìm sinh lá. Há đã tìm đúng sinh lá, vì đó là hòn đáo thuác chá quyán cáa Philippines. Há đác cáu và đáa vá đát lián ngay đêm hôm đó. Đêm đó, quân trú phòng trên đáo đác lánh báo đáng và sán sàng đá cáu vát các thuyán nhân mác nán, há cho biát là có nghe tiáng súng ná suát đêm, và súng pháo kích sáng hôm đó, nháng không thá làm gì khác hán đác là đáng nhìn, vì hòn đáo đang đián ra cuác tàn sát thuác chá quyán cáa Viát Nam. Tóm lái, trong khi chúng tôi ván còn đang lánh đánh trên bián đúng mát tháng, thì đã có 8 ngá i trên chiác “ghe ông C” đã đác cáu thoát do bái sang đáo Phi.

Nhán đác tin tá vá thuyán tráng, Bá Nái Vá Nhát Bán đã đáng ý cho chúng tôi cáp bán Okinawa, thuyán tráng hoan há loan báo tin này cho chúng tôi biát và chúc máng chúng tôi thoát nán. Ba ngày sau, chúng tôi cáp bán hái cáng Okinawa. Ngá i đáu tiên bác lên tàu đá đón chúng tôi là mát thông đách viên tiáng Nhát, mát sinh viên du hác tái Nhát Bán trác năm 1975, hián đang phá giúp vái hái Caritas Nhát lo giúp đá nháng thuyán nhân Viát Nam đang tán ná tái Nhát Bán. Chúng tôi đã vô cùng xúc đáng vì nghĩ mình đã đác tái sinh lán thá hai. Chúng tôi bán rán bát tay tá giá các vá ân nhân cáu máng mình đá lên đát lián làm thá tác tán nán, nháng ngá i này cũng đã khóc khi tián chúng tôi bác xuáng cáu tàu.

Bác xuáng tàu, chúng tôi đã nhìn tháy mát ráng phóng viên báo chí, các háng thông tán thá giái đang chá sán đá láy tin tác, mát cuác háp báo đã đác tá chác lián tái chá đái sá háng đán và thông đách cáa các anh thuác tá chác ngá i viát tái Nhát Bán. Sau đó chúng tôi lên xe bus vá trái tán nán tái quán Motobucho, mát trái tán nán dành cho ngá i Viát tán nán đác coi là lán nhát nác Nhát vái ván ván cháng 300 ngá i Viát hián đang tám trú đá chá các quác gia đá tam nhán đi đánh cá. Ngày hôm sau, tát cá các báo chí, đài truyán hình Nhát Bán đáu cho cháy đi bán tin đáu vái hình ánh và tin tác vá chuyán vát bián kinh hoàng do tái ác Viát cáng gây

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguyễn Nhân Chương
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

nên, và 30 ngày đói khát lênh đênh trên mặt biển của chúng tôi. Cơm trên tay tờ báo, nhìn vào hình ảnh nh của chính mình, tôi đã rúng động không còn nhìn ra được mình nữa, thay vào đó là mặt biển xanh và biển trời cao lên. Đồi dòng lũ đã âm thầm chảy xuống vì hạnh phúc. Tôi biết mình đã thức suốt ngày suốt.

Ch nghĩa của người đã là mặt trời mà của nhân loại. Khi tôi khi thấy nghĩa này xuất hiện trên thế giới, nó đã giúp tôi không biết là bao nhiêu nhân vật vô tội. Cuộc sống biển tìm kiếm do đây bị thảm và kinh hoàng của tôi cũng chỉ là một sự đóng góp vào kho tàng tội ác của ch nghĩa của người. Điều đáng quan tâm là hiện nay đất nước và dân tộc Việt Nam vẫn còn bị chìm đắm dưới sự bóc lột tài, toàn thể của đảng Việt cộng. Chỉ có một con đường duy nhất là phải chấm dứt cái chế độ man rợ này, không thể nào nói chuyện hoà hợp hòa giải với những con người và biển khơi vì đất nước, đất đai, mà họ đang thể hiện trên thân xác của những con người Việt Nam bất hạnh.

February 18, 2008
Nguyễn Nhân Chương